

אליעזר שמואלי:

„לא בוי ג'ורג' הוא שמעסיק אותי כרגע!"

הוא הגיע! אין ספק בכך - בוי ג'ורג' האגדתי, בעל ההופעה הבובתית, נחת בארצנו יחד עם להקתו, מועדון תרבות. ברחבי-תבל הוא אליל, מושא להערצה וחיקוי. בארץ, הסתבר לי השבוע, אין בני-הנוער מפגרים אחר בני-גילם בארצות-הברית ובאנגליה. הפרעתי לאליעזר שמואלי, מנכ"ל מישרד-החינוך, במהלך דיונים מכאיבים על קיצוצים, מיטורים ושאר צרות ותהיתי, בעזרתו על התופעה.

● שמעת על בוי ג'ורג'?

בוודאי!

● מה אתה אומר על ההסנינג סביבו בארץ?

אני לא מכיר בדיוק את הגורמים שכנו אותו, ומה הוא מייצג. בוודאי שאני מודע לכך שבני-הנוער מעריצים אותו, אבל זה אינו חרש לי.

כשהייתי סטודנט בארצות-הברית, בשנות החמישים והשישים, נכחתי בגלוי-ההערצה דומים לאילילים דאז, בטייס-סקווייר, מצד בני-הנוער האמריקאיים. אני מבין שיש כאן תרבות של חיקוי, אפילו התבטלות.

● בכל זאת, קצת צורמת לי ההערצה של בני-הנוער המקומיים, על כל בעיותיהם - לבנון, כלכלה - כלפי מוסדות-תרבות זר להלומין.

יש פה אולי תופעה של התפרקות מצד הנוער הישראלי, אם כי לדעתי לא צריך להסיק מסקנות על אופיו.

● אולי נכשלנו בסיתות תרבות ואילילים מקר-מייים?

אני לא חושב. אני רואה תופעות של הערצה, הערצה גדולה מצד הנוער שלנו כלפי זמרים ומורות מקומיים. קחי, לדוגמה, את אריק איינשטיין או חווה אלברשטיין - נוער לא נוהה אחריהם? אז הוא נוהה גם אחרי בוי ג'ורג'!

● לטעמך האישי הוא קולע?

האמת היא שהוא אינו מעסיק אותי כרגע. אותי לא תמצאי בהופעה. אני חושב שאוכל להסתדר בלעדיו, ואני מקווה שבו ג'ורג' יסתדר בלעדיו!

ג'ורג' אדרי:

„המצב לא משפיע על היהלומים שאנו מוכרים!"

„יהלומים הם ידידיה הטובים ביותר של האשה", כך אומר השיר, ששרה מרילין מונרו בסרט. בימים אלה של דיכאון כלכלי שוחחתי על כך עם ג'ורג' אדרי, רעייתו של יושב-ראש סיעת המערך בכנסת, רפי אדרי, העובדת כדילת-מכירות במרכז-היהלומים של נתניה. בניגוד למצופה, היא אינה נשמעת מודאגת.

● איך השפיע המצב הכלכלי על המכירות שלכם?

עד כמה שזה יישמע מוזר, המצב הכלכלי לא משפיע על כמות המכירות. אנחנו מוכרים טוב מאוד. האמת היא, שאנחנו עוברים הרבה לייצוא, ומיספר התיירים המגיעים אלינו במאורגן, באוטובוסים, לא פחת. גם ההזמנות מבחוץ הולכות יופי. ידיה של כל אחת מהבחורות מלאות עבודה. המכירות כלל לא נפגעו.

● את עצמך אהבת יהלומים?

לא כמיוחד. אני מאוד צנועה בדברים אלה. אני עונדת תכשיטים, אבל צנוע. כך שמכחינה זו המצב הכלכלי לא השפיע עליי. זה השפיע מאוד על המשכורת שלי!

● השפיע לרעה, כמוכן.

הא! אם תראי את התלוש שלי - תקבלי שוק! אבל אני עובדת ומשקיעה, זה בשביל הכיף. מול שאני יכולה להרשות את זה לעצמי. איך להסביר? אני אהבת לשחק!

יצחק מודעי:

„אין לי דיעה שלילית על עיתונאים צעירים!"

שר-אוצר הולך, שר-אוצר בא. דבר אחד נשאר - כולם מתנפלים על עודד שחר, שחר, הכתב הכלכלי של הטל-לוויזיה, זכה בקיתונות-זעם מפיו של שר-האוצר הקודם, יגאל כהן-אורגד. בשלהי כהונתו. כהן-אורגד טען נגד שחר שהוא היטעה את הציבור על-ידי כך שסילף את המידע. בשבוע שעבר רגז על שחר יצחק מודעי, מודעי אף הטיח בפניו, בשעת רוגזה, ש-זה מה שקורה כשילד מדווח! זה הרגיו אותי. עד כדי כך הרגיו אותי, עד שהחלטתי לברר עימו את הנושא.

● מה יש לך לומר על „ילדים-עיתונאים"?

שאני מקווה שהם יתבגרו.

● האם אתה סבור שיש קשר בין גילו של העיתונאי לאיכותו?

הניסיון מועיל. ככך איני מטיל ספק. אבל כאותה התבטאות מפורסמת לא ריביתי על גילם של עיתונאים. אין לי דיעה שלילית על עיתונאים צעירים, ואם נפגעת - אני מצטער, אבל לא היתה לך סיבה. פשוט ריביתי על עיתונאים טובים ועיתונאים לא-טובים, בלי שמות.

● מיהו עיתונאי טוב?

עיתונאי טוב זהו עיתונאי המרווח בצמוד למציאות, ומוסיף את קיטעי-הפרשנות שלו בנפרד. כן, ברור שמתר לו לפרש, אך באופן שיהיה ברור לגמרי שווה פרשנות אישית שלו, ולא חלק אינטגרלי מהדיווח. דיווח צריך להיות מורכב מעובדות יבשות, ויש לפעמים דיווחים, אני אומר לך...

נהג, למשל, אתמול ריאיון אותי כתב של הטלוויזיה בכיתי, ובנה תיליתילים של תיאוריות על איוו פסיקה שכביכול אמרתי. אין לך מושג כמה הוא היה נכוד, כשהסתבר לו שבכלל לא אמרתי דברים כאלה, ושהוא התבסס על סילוף!

ואם נחזור להתבטאות שהרגיזה אותך: לכך בדיוק התכוונתי כשאמרתי „ילדים" על עיתונאים שאינם מדייקים.

● דיברנו על עיתונאים. הבה נעבור לצד השני - אנשי-ציבור. תיסקודו של שר, למשל, קשור לגילוף?

שוב, באותה קונטציה שדיברנו על עיתונאים: אם את מתכוונת, כמוני, לניסיון כשאת אומרת גיל - אז כן, בהחלט כן!